
Počet vyhozených jako měřítko

Počet vyhozených jako měřítko

Ne každý maturant má jasno v tom, kam se po ukončení střední školy vydat. A tak stále více absolventů místo do zaměstnání jde zkusit štěstí u přijímacích zkoušek na některou z českých univerzit či vyšších odborných škol. Mnoho fakult domácích univerzit jako hlavní podmínku pro přijetí nepožaduje úspěšné složení přijímací zkoušky, ale stačí jim dobrý prospěch z profilových předmětů.

Tak to dělají třeba Hornicko-geologická fakulta Vysoké školy báňské v Ostravě nebo 1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy v Praze. Studium mohou v klidu zahájit i ti, kdo se lékaři či odborníky v důlní činnosti vůbec stát nechtějí. "Jednoduché" přijímací řízení však následuje složité studium. Obvykle na konci prvního ročníku přichází tzv. síto - zkouška, u které se ukáže, kdo na studium má a kdo by měl odejít. Z "masového" oboru se tak stává prestižní záležitost o několika desítkách absolventů.

"Aby mě vzali bez přijímaček, nesměla jsem mít na posledních čtyřech výročních vysvědčení z gymplu horší známku než dvojku z biologie, fyziky a chemie," vysvětluje studentka druhého ročníku 1. LF UK Barbora Mayzlíková. "Po zahájení zimního semestru nám ale vyučující naznačili, že celý první ročník je pokračováním přijímaček." Do dalšího ročníku prý nepostoupilo kolem stovky studentů.

Pak existují školy, kde je počet přijatých mnohem menší. Přijímačky jsou velmi složité, ovšem pokud jimi člověk projde, je nepravděpodobné, že by školu vlastní vinou nedokončil. To je třeba Vysoká škola ekonomická. "Přijímací zkoušky byly těžké, samotné studium se mi zdá lehčí," tvrdí Michaela Kloudová, která letos zahájila druhý ročník Fakulty mezinárodních vztahů. Přijímačky na její obor jsou obtížné - matematika a dva jazyky. Obtížnost jednotlivých oborů dobře ilustruje takzvaná mortalita. Číselný údaj ukazující, kolik studentů daný program opustilo.

Čím vyšší číslo, tím je studium obtížnější

Údaj slouží jako nejlepší charakteristika oboru. Důležité je, že mortalita dosahuje nejnižších hodnot tam, kde se dostane nejméně studentů. Těžké přijímačky, které zvládne malý počet uchazečů, jsou vyváženy pohodovým zvládnutím studia. Nízká mortalita zaručí lehčí studium, vykoupené těžšími přijímacími zkouškami. Ani tyto obory ale nefungují jako "zašívárna" pro ty, kteří nevědí, co by chtěli v životě dělat. Na VŠE musíte do druhého letního semestru složit tři bakalářské (sdružené) zkoušky. Stejná situace je i na dalších oborech.

Pokud budete příští rok řešit problém, kam po "zkoušce dospělosti" vyrazit, pečlivě zvažte všechna pro a proti. Je-li hlavním důvodem oddálení nástupu do práce, není "nechtěné" studium nejlepší řešení. Budete sice požívat různých vymožeností, ovšem uvažte, zda stojí za to ztratit několik let studiem oboru, o kterém víte, že se mu nechcete věnovat. Navíc budete zabírat místo těm, kteří studovat chtějí, ovšem z kapacitních důvodů se nedostali. Je však možné, že vás škola takřkajíc chytne a vy změníte názor.

ONDŘEJ STRATILÍK, Autor studuje FSV UK